

вено отъ тѣхъ до бинъ-башията прѣди придаванетоо имъ, сами тѣ сж подписали за главатарии.

Въ София като се научаватъ, че политически прѣс-тѣпници ще бждатъ освободени, образува се едно благотворително общество, начело съ покойния митрополитъ Милетий, което имаше за цѣль да подпомогне на ония нещастници, излѣзли отъ турския затворъ. Други пъкъ отъ по-младитѣ, като Яни П. Митрошиновъ, Ив. Андрѣевъ и Нешо Книжара, събираха помощи, като разпоредиха да направятъ по единъ костюмъ дрѣхи на освободенитѣ и всички други вжтрѣшни защото тѣ бѣха почти голи. Слѣдъ това, като ни добрѣ облѣкоха и слѣдъ като ни снабдиха съ необходимото за завръщането ни, покойния Митрополитъ Милетий ни благослови и всѣкой се отправи за родното си мѣсто, а сжщо тѣй и азъ бѣхъ на пжть и въ кѣсо врѣме пристигнахъ свободенъ гражданинъ въ родния си градъ Сливенъ, макаръ и дълго врѣме слѣдъ това да се намирахъ подъ надзора на турската полиция.

